

2265 2. Beh. af Lovf. om Tillægsb. for Finantsaaret fra 1. April 1876 til 31. Marts 1877. 2266

Bridsløselille. Udvalget har ikke villet afgjøre eller udtale sig for, hvor vidt man enten maatte have kunnet forudsæ dette, eller det kunde have været udsat, og det skal jeg heller ikke gjøre. Jeg nævner kun, at det var ønskeligt, at Tilsynet med Bygningerne skete paa en saadan Tid og paa en saadan Maade, at den Slags Tillægsbevillinger saavidt mulig kunde undgaas. — Der er enkelte Bevillinger, som Udvalget ligeledes har ladet staa, uagtet tilsvarende Bevillinger ere negtede paa Finantsloven for 1877—78, saaledes som denne er vedtaget ved 2den Behandling her. Jeg skal nævne som Exempel enkelte Bevillinger til polyteknisk Lærestiftelse. Det hidrører fra, at Udvalget har troet i disse Tilfælde at kunne lade Maade gaa for Ret og altsaa lempe det for Ministeren saaledes, at han kan indføre de Bestemmelser, som Finantsloven kommer til at indeholde fra 1ste April.

God selve Vædringsforslagene angaar, skal jeg ikke omtale de Vædringsforslag, som ere stillede af ærede Ministre og tiltraadte af Udvalget, og som antages at være oplyste i den skriftlige Motivering. Der bliver saaledes kun enkelte Spørgsmaal tilbage for mig at berøre med Hensyn til Vædringsforslagene. Jeg antager, at Vædringsforslaget under Nr. 2 vil blive taget tilbage af den ærede Indenrigsminister ved denne Behandling af Tillægsbevillingsloven, idet der er fremkommet en Skrivelse med Overslag angaaende denne Sag til 3die Behandling af Finantsloven, hvor Sagen mulig kommer til nærmere Afgjørelse. — Forslaget under Nr. 10 af „Udvalget“ skulde formentlig være „Udvalgets Flertal“, da det referer sig til et Forslag af Udvalgets Flertal, som blev vedtaget ved 2den Behandling af Finantsloven. Det gaar ud paa at give Ministeren Bemyndigelse til at lade de to Clever, som have faaet ekstraordinære Gratistpladser i indværende Skoleaar for de lærde Skoler, beholde denne Bemyndigelse i dette Tidrum, men at man, som det er udtalt i Betænkningen, forventer, at der fra dette Skoleaars Slutning vil findes Midler til at hjælpe dem paa anden Maade. — Forslaget under Nr. 18 af Ministeren for Island har Udvalget tiltraadt; man har imidlertid sømmet sig sig noget ved at gaa til denne Forhøielse af et Beløb, som man tidligere, da Loven blev behandlet, forudsatte at skulle gaa ned under det, man i de senere Aar har bevilget. Udvalget tiltræder det i den Forventning, at det maa betragtes som en ekstraordinær Bevilling, navnlig foranlediget ved den væsentlige Udfoldning af Lovgivningsvirksomheden,

som finder Sted for Island for Tiden, i en vis Madsætning til, hvad der foregaar her, og at man derfor bør vente, at dette Beløb kan tages tilbage igjen. — Udvalgets Underændringsforslag under Nr. 20 maa jeg antage, at den ærede Indenrigsminister Intet har at indvende mod, da det er foranlediget af en fra Ministeren senere modtagen Skrivelse. Det hele Spørgsmaal er udførlig fremstillet i Betænkningen, og ihvorvel de 40,000 Kr. faae en noget anden Anvendelse, end man har tænkt sig ved Bevillingen af dem, saa har der dog ikke foreligget Udvalget Grunde, som talte imod den af Ministeren foreslaaede Foranstaltning, der iøvrigt synes at være hensigtsmæssig. — Man er gaaet ind paa Forslaget under Nr. 28 til en Udvidelse af Randers Station, uagtet det vil ses, at det er en meget betydelig Overskrivelse. Jeg skal imidlertid bemærke, at der i Finantsudvalget har været fremsat Udtalelser i Retning af, at Selskabet for Randers-Grenaa Banen billigtvis burde have ydet noget Tilskud, Udtalelser, som imidlertid ikke have fundet noget Udtryk i selve Udvalgets Betænkning, da Udvalget holder for, at de oprindelige Overslag, hvorefter disse Arbejder ere udførte, ikke have været saa omhyggelige, som de burde have været. — Forslagene under Nr. 25, 26 og 27, som jeg nu gaar tilbage til, fremsatte af Udvalget, ere nærmere forklarede i Betænkningen. Jeg skal ikke udtale mig nærmere om disse Forslag, end hvad der allerede er slet skriftlig, forinden vi høre den ærede Ministers Mening om disse Forslag. — Jeg kommer nu til Forslaget under Nr. 30, der er stillet, ikke just for at vinde en Besparelse af 5,000 Kr., som jo efter de foreliggende Forhold ikke kan vindes, men for at faae Folkethinget til at tiltræde et Forbehold, som Udvalgets Flertal formener, at der er god Anledning til at tage ved denne Leilighed. Til Dimfjordsbroen blev der først bevilget 800,000 Rd., senere, nemlig den 10de April 1874, blev dette Beløb forøget til 912,000 Rd., altsaa 1,824,000 Kr., og der blev dengang i Motiverne til sidstnævnte Lovforslag givet en Udvikling, som jeg nu ikke nærmere skal oplyse, men hvori det til Slutningen hedder: „der er saaledes vel en Mulighed for, at Anlægskapitalen paa den angivne Maade kunde blive noget forøget, men efter hvad ovenfor er bemærket, er der kun ringe Sandsynlighed for en saadan Eventualitet, og det udvikles derpaa, at Regjeringens samtlige Teknikere have erkjendt, at dette finansielle Resultat